

Рецензија

Рукописа уџбеника

LEXICOLOGIE DE LA LANGUE FRANÇAISE POUR LES APPRENANTS ALLOPHONES

Аутора др Ивана Јовановића, ванредног професора

Будући да ме је ННВ предложило за рецензента, са великим задовољством представљам уџбеник професора др Ивана Јовановића.

Lexicologie de la langue française pour les apprenants allophones садржи 168 страница ауторског текста и подељен је у четири целине: **Première partie : origine du lexique français** (Први део: порекло француске лексике); **Deuxième partie : morphologie lexicale** (Други део: лексичка морфологија); **Troisième partie : sémantique lexicale** (Трећи део: лексичка семантика) и **Quatrième partie : phraséologie** (Четврти део: фразеологија). Књига је написана на француском језику.

На самом почетку, пре првог дела, аутор излаже основне појмове лексикологије, семантике и семиологије. На крају уџбеника налази се Библиографија као и Index rerum и Index nominum.

Свака целина подељена је у потпоглавља која се логички надовезују. На почетку свих поглавља и потпоглавља најпре је дата јасна дефиниција појма односно појмова о којима ће бити речи. Након дефиниција, које се ослањају на већ познате дефиниције референцијалних лингвиста, аутор и сам даје своје објашњење одређеног појма поткрепљујући га одлично изабраним примерима.

Обзиром на чињеницу да се професор Јовановић већ дуже време бави морфологијом, семантиком и фразеологијом, како у својим научним радовима, тако и у наставном процесу, његова књига одражава велико искуство и представља не само уџбеник за студенте, већ и драгоцен подсетник за све лингвисте који се баве овом тематиком.

Прво поглавље описује основни лексички фонд француског језика, укључујући и само порекло француског језика, што приказује ауторово добро познавање историје језика.

У другом поглављу, које обрађује лексичку морфологију, аутор се посебно концентрише на све облике афикса и објашњава их на јасан и прецизан начин праћен одговарајућим примерима.

Лексичка семантика, која је обрађена у трећем поглављу, објашњава основне појеве семантике, као што су хомонимија, синонимија, антонимија, док централно место заузима полисемија. Приказани су различити облици полисемије, као и метафора и метонимија.

Најзад, последње поглавље у коме је реч о фразеологији даје исцрпне податке о овој лингвистичкој дисциплини: дефинише је, прави паралелу са осталим сродним дисциплинама, нарочито са паремиологијом. Примери који су дати јасно илуструју дефиниције фразеологије, истичући разлике, али и сличности између фразеологије и паремиологије.

Будућу да се на Филозофском факултету у Нишу обрађује лексичка морфологија и семантика на основним академским студијама, а фразеологија на мастер и докторским студијама, овакав уџбеник је недостајао у досадашњем библиотечком фонду. Он представља, подвлачим још једном, не само средство које ће студентима олакшати учење, већ и драгоцен вадемекум свим стручњацима који се баве овом материјом.

Због свега наведеног топло и са великим задовољством предлажем штампање уџбеника *Lexicologie de la langue française pour les apprenants allophones*, аутора професора др Ивана Јовановића.

У Нишу, 3.2.2023.

Доц. др Ивана Миљковић,
Филозофски факултет
Универзитета у Нишу,
Департман за француски
језик и књижевност

